

започва да сътрудничи в Българан, където, от 41 брой става и редактор. Тука отнова се явяват некои от старите и некои нови псевдоними: Ведбол, Нагел Смуглай, Йохан/Йоханес/, Йуда Добродушни, Конгресист на градус, Рапортър и др. Няма съмнение, че това негово решение да участва отнова в Българан. даде само положителни резултати. То не бе нито в ущърб на партията, нито на работническото движение у нас. Напротив, със своето активно участие в него, групирайки около себе си своите млади приятели: Ханс, Фол, Матвей Босяка, Добринов, брат си Любичек, дал голям простор на злободневните теми, Смирненски превръща Българан в едно левичарско списание. От това е страшно недоволна буржоазията. Но бързо излезлия редактор Ънг/Калфов/ няма с кого да бъде заменен; братя Измирлиеви - Ведбал и Любичек-заедно със своята група са окupирали списанието и са го превърнали в политическа аrena в полза на комунистическата партия.

И ето отнова издателството сменя редакцията, като я предава пак в ръцете на Божинов и завърналия се от Германия Сириус. Зер мина страшното. Народен съд не ги изкара на подсъдимата скамейка. Реакцията се готови за реванш. Тя крои преврат. Мисли за възможностите на една реставрация, която да възвърне старото положение. Ето защо тя отново поставя начело на списанието от бр. 44 на год. VII, изпитаните вече свои бойци: Ал. Божинов и Сириус. В съобщението, което по този повод дава новата редакция, между другото, се казва:

"Българан" ще бъде преди всичко българин и ще ратува за българските идеали, които трябва еднакво скъпни да бъдат на всички ни.

Застанал твърдо на позицията, върху която стоят всички ратници за правда, закон и ред у нас, "Българан" ще се бори чрез хумор и сатира против всички, които препятствуват за напредъка, културата и възстановяването на България.

Съобщава се още, че "Българан" щял да бъде напълно независим от каквато и да било партия. Това е намек за левичарското, почти комунистическо направление на списанието, което "препятствува за възстановяването на България".

Ясно е, че Смирненски и неговите другари веднага напускат списанието. Това става през октомври 1922 година, а през ноември, същата година, те започват издаването на свое хумористично списание Маскарада издаването на което